Ч. 115. Четвер 6 червня (24 мая) 1912. Рік XXII.

Виходить у Львові що дня (крім неділь і гр. кат. сьвят) о 5-ій годині по полудни.
РЕДАКЦИЯ і Адміністрация: улиця Чарнецкого ч. 10.
ПИСЬМА приймають ся лиш франковані.
РУКОПИСИ звертають ся лиш на окреме жадане і за зложенем оплати почт.
РЕКЛЯМАЦИЇ незапечатані вільні від оплати почтової.

НАРОДНА ЧАСОПИСЬ

Додаток до „Ґазети Львівскої“.

Передплата у Львові в бюрі дневників пасаж Гавсмана ч. 9 і в ц. к. Староствах на провінциї:
на цілий рік К 4·80
на пів року К 2·40
на чверть року К 1·20
місячно . . . К —·40
Поодиноке число 2 с.
З почтовою пересилкою:
на цілий рік К 10·80
на пів року К 5·40
на чверть р. К 2·70
місячно . . . К —·90
Поодиноке число 6 с.

Вісти політичні.

Рада державна. — Гостина другого балканьского володаря у Відни. — Анґлїя на Середземнім мори.

Палата послів радила дальше над служ-бовою праґматикою.

Пос. Морачевский розводив ся широко над справою підвисшеня плати державних робітників і домагав ся передовсім підвисшеня плати салїнарних робітників, та поправи службових відносин контрактових урядників, помічних слуг і тимчасових робітників. Вкінци поборював iunctim межи службовою праґматикою а підвисшенем податків.

Пос. Корошец мотивував свій внесок меншости, на основі котрого службова праґматика має війти в житє в місяць по оголошеню, однак рівночасно з оголошенем фінансових предлог і покритя видатків і з реформою адмінїстрациї.

Шеф секциї Ґалецкий супротив внеска комісиї, щоби закон війшов в житє 1. липня 1912 р., заявив, що правительство уважає своїм обовязком ще раз як найрішучійше зазначити, що се є неможливою річию. Кошти введеня в житє службової праґматики виносять 20 мілїонів корон. Дальше зазначив, що зі становища правительства було би невідповідно заводити таке постійне підвисшене видатків без одержаня нових доходів. Він просив палату, щоби з огляду на фінанси держави і в інтересі державних урядників приняла перший уступ VI. розділу в формі, предложеній правительством. Правительство бажає як найскоршої полагоди службової праґматики. Було би оно дуже вдоволене, єсли би ся удало ще перед лїтними фериями усунути всї перепони, котрі утрудняють иині введене службової праґматики в житє і обезпеку покритя, так щоби закон ще в сім роцї міг війти в житє.

Пос. Лясоцкий обговорював справу вибору урядників на послів і поставив внесок на зміну дотичних параґрафів в тім дусї, щоби урядник перенесений з причини кандидованя в позаслужбовий стан, одержував свої побори в такій висоті, до якої емеритури мав би право на основі відбутих до сеї пори літ служби. Коли зложить мандат, має одержати знов повні побори чинного урядника. Дальше домагав ся бесїдник, щоби протягом сего часу урядник був виключений з авансу до висшої плати і часового авансу. Також позаслужбові літа не мають бути вчислені до емеритури.

П. Дінґгофер домагав ся, щоби закон війшов в житє з днем 1. липня с. р.

На сім замкнено розправу. По промові головних бесїдників Рінесля і Буржіваля відложено наради.

Мінїстер Ґеорґі відповідав на запити. П. Пахер мотивував наглість внесеня в справі управильненя службових відносин почтових офицiянтів, домагаючи ся, щоби всї офицiянти по 8 лїтах служби одержували XI. ранґу, або побори XI. ранґи державних урядників з вчисленем активального додатку.

На початку вчерашного засїданя палати послів відбуло ся голосоване над першим розділом праґматики. Додаткове внесене п. Смераля (ческого автон. социялїста), що взгляди полїтичні, віроісповідні і национальні не можуть мати впливу на приниманє урядників, принято в поіменнім голосованю 163 голосами против 120.

Другу часть розділу принято після предложеня комісийного і приступлено відтак до нарад над розділом обговорюючим обовязки: права урядників.

Зараз по гостинї болгарскої королївскої пари у Відни завитав там — як доносять телєґрами — чорногорский король Николай. Король Николай приїде дня 8 с. м. Години приїзду ще не означено. Король замешкає в цїсарскім замку і буде і буде гостем Цїсаря. У Відни забавить два дні. В честь гостя буде виданий в Шенбруньскім замку ґалевий обід.

Минувшого четверга з'їхали ся на острові Мальтї анґлїйский президент мінїстрів Асвіт, мінїстер маринарки Черчіль і анґлїйский резидент в столици Єгипту Каїрі льорд Кічеженер. Причиною з'їзду і темою нарад на Мальт

1)

ДВОБІЙ.

Дещо з єго історії і характеристики.

(Написав К. Вербин).

Коли на улици двох простих людий посварить ся з собою і один другого назве — скажім, після львівского звичаю — „батяром“ (се обидливе слово запозичене від Мадярів, котрі знов взяли єго від Турків, а ті від Арабів, отже первісно „бекяр“, відтак „бетяр“, що значить „волоцюга“ і „розбишака“), то обиджений тим словом до крайности, лусне свого противника в лице, а той, коли чуєсь в силї, не надумуючись довго, віддасть так само або й ще лїпше. Люди на улици постають і дивлять ся, як ті два бють ся. Коли же два бють ся, то се очевидно „д в о б і й“. Такий двобій відбув ся сими днями у Львові на ул. Личаківскій, а конець єму зробив полїциян, котрий арештував обох „борців“ і відвів їх відтак на полїцию.

Отсей примір показує нам найпростійший, найординарнїйший але заразом і найприроднїйший тип двобою, котрий однак якраз длятого, що єсть найпростійший, не має назви двобою, а називаємо єго звичайно уличною бійкою, котра часто кінчить ся арештом. Мимо того не дасть ся заперечити, що того рода простацка бійка на улици чи де там, єсть первотипом того двобою, до якого готові в даній хвили станути особи навіть з найвисших кругів суспільности, хоч без сумніву лиш в такім случаю, колиб їх до того спонукали люди, походячі з тих самих або що найменше о один степень низших кругів.

Сей другого типу двобій, котрий вийшов з першого і має з ним богато спільного, можна би після теперішної чванливої, так дуже у нас в Галичині практикованої моди, назвати „культурною“ бійкою двох, котра вже відбуває ся не як небудь, але після точно уложених правил, котрих борцї обовязані строго держати ся, котрі однак зовсім не стоять тому на перешкоді, щоби один другого міг не то зробити калїкою, але навіть за пусту дурницю і житя позбавити. Той „культурний двобій“ прибрав в наших часах в деяких державах так великі розміри, що викликав сильний рух против себе, а в німецкім парляменті прийшло було дня 13 мая с. р. навіть до широкої розправи, в котрій приклонники і противники двобою досить завзято взаїмно поборювали ся. До справи сеї вернемо ще пізнїйше, а поки що наведемо тут кілька займаючих і характеристичних взірців того „культурного двобою“.

*

В однім з готелів в Нїцци, славнім купелевім місті над морем в полудневій Франциї, де з'їздять ся богаті люди з цїлого сьвіта, сидїло одного дня при столї двох молодих Бельґійців. Були то два щирі приятелі, оба разом скінчили унїверситет і оба по своїй прогульці до Нїцци наміряли отворити адвокатскі канцелярії.

Напроти них сидїв собі якийсь Анґлїєць. При столї не говорив з нїким; не відзиваючись до нїкого, анї не оглядаючись на нїкого, заїдав свій обід з таким спокоєм, що то аж впало в очи одному з тих Бельґійців, котрий звав ся Павло Відок і був чоловіком веселої вдачі, та любив із жартів зачіпати навіть зовсім собі незнакомих людий. Отже він постановив собі зачепити того Анґлїйця, що мовчав мов би заклятий. Ніби то розмовляючи щось дуже живо зі своїм приятелем, скрутив маленьку кульочку з хлїба і кинув нею в Анґлїйця. Она впала єму на праве рамя і зависла там на рукаві.

Сер Альфред Дензон — так звав ся той Анґлїєць — здоймив з найбільшою байдужностию кульочку з рукава і не показавши по собі ні найменшого гніву або якогось обуреня, сховав кульочку до кишенї.

Тота байдужність ще лиш більше додала Відокови охоти і сьмілости до невідповідного жарту. За хвилинку скрутив він другу кульочку з хлїба і кинув нею знов в гостя сидячого напроти него. Сим разом поцїлив єго в ліве плече.

Але й сим разом лице Анґлїйця не проявило ні найменшого зворушеня; він лиш взяв

було ослаблене сили анґлійскої маринарки на Середземнім мори.

До 1903 року Анґлія була в перевазі на Середземнім мори, де мала 14 панцирних кораблів, а крім того мала на Атлянтийскім океані 6 кораблів, які також могли служити до розпорядимости на Левантиньских водах.

Але з того часу почали псувати ся анґлійско-німецкі відносини і почало ся суперництво обох держав в будованю воєнних кораблів, особливо панцирних велитів, званих дредноутами і з того часу Анґлія збирає майже всі свої морскі воєнні сили на анґлійских водах коло Великої Британії зі шкодою для середземно-морскої і атлянтийскої фльоти. Тепер фльота на анґлійских водах, звана домашною фльотою, числить три ескадри по 8 великих панцирних кораблів, разом 24 кораблі (12 дредноутів і 12 системи „Оріон"), а на Середземнім і Атлянтийскім мори всего 6 найгірших воєнних кораблів. Доси були 2 осідки для тих послідних кораблів. Для середземноморскої фльоти при острові Мальті, а для атлянтийскої при ґібральтарскім розі. Таку редукцію тих морских сил уважала Анґлія не небезпечною для себе з уваги на сердечне порозуміне з Францією, котра з того приводу немов то має оберігати також і анґлійскі інтереси на атлянтийских і левантиньских водах. Що більше, анґлійске правительство з уваги на ті приязні відносини до Франциї гадало в найблизшій будуччині знести мальтаньский постій своїх воєнних кораблів, а оставити лише ґібральтарский і там утворити середземно-атлянтийску фльоту.

Каірского резидента льорда Кіченера вивело ся вже з рівноваги і написав меморіял до льондоньского правительства, в котрім представив, які небезпечности може потягти за собою такий плян, коли би був здійснений. Представив також, що італіяньска фльота, яка так справно списала ся в послідних днях на левантиньских водах, відбирає Анґлії давну повагу та ослаблює єї значінє. Аляри Кіченера поміг, бо власне за єго почином приїхали перед чотирма днями разом з ним на Мальту анґлійскі міністри для розглянення сеї квестиї. По сій конференциї Анґлія мабуть не буде ослаблювати своїх сил на Середземнім і Атлянтийскім мори, але возьме ся до скріпленя.

Новинки.

Львів, 5 червня 1912.

— **Іменованя.** П. Міністер справ внутрішних іменував старшого комісаря повітового Волод. Журовского старостою в Галичині. — П. Міністер торговлі іменував секретаря почтового, Фр. Пательского у Львові радником почтовим.

— **Є.Е. ВПреосьв. Митрополит** граф Андрей Шептицкий в прив. укр. ґімназиї в Рогатині. Є. Е. Митрополит переводить тепер канонічну візитацию в ходорівскім деканаті. Будучи в Княгиничах, забажав побачити прив. укр. ґімназию в Рогатині. Дня 30 мая с. р. о год. 7 приїхав Є. Е. до ґімназиї, де вже були зібрали ся ученики, уставлені рядами від входу в підвірє аж до ґімназияльної брами. У вході до ґімназиї повитав єго кількома словами управитель заведеня, потім представив учительский збір і запросив до канцеляриї. Є. Е. пробув більш двацяти хвиль, випитував про відносини в ґімназиї, оглядав кляси і прибори наукові, а опісля від'їхав із заведеня. В пропамятній книзї вписав власноручно Є. Е. „Най Бог благословить велике діло".

— **Перша біржева рада у Львові.** Дня 28 мая відбули ся вибори до першої біржевої ради у Львові. До ради, яка складає ся з 16 членів, вибрано з Русинів дра Евг. Олесницкого, як представника тов. „Сільский Господар".

— **Тов. парцеляцийне** „Земля" купило за посередництвом о. Полошиновича село Золоте Іване коло Заліщик від п. К. Лукасевича.

— **Нещасливі пригоди.** Учениця Ангела Слюсаренко вертаючи в Огниї, товмацкого повіта, зі школи, вилізла на вежу римо-католицкої церкви і перехилила ся з вікна так, що стратила рівновагу і впала з 14-метрової висоти на землю. В стані непритомнім відвезено єї домів. Завізваний лікар ствердив так значні внутрішні ушкодженя, що дівчина не подужає. — Петро Сашка, 3-літний синок селянина з Ляшок мурованих лишений в хаті без дозору, впав до цебрика з кипячим лугом і попарив ся на цілім тілї так дуже, що привезений батьком до шпиталика сьв. Софії тут помер.

— **Курс для писарів громадских,** 18-ий з черги буде отворений при Видїлї краєвім з днем 1 серпня с. р. Стараючі ся о принятє мають внести подання заосмотрені в потрібні документи (метрику уродження, послїдне сьвідоцтво шкільне, сьвідоцтво моральности, сьвідоцтво здоровля, власноручно написаний короткий опис житя евентуально і сьвідоцтво убожества), на руки дотичного Видїлу повітового, котрий має предложити єго Видїлови краєвому в реченци до 25 червня с. р. Подання вношені просто до Видїлу краєвого не будуть узглядненї. О близших услівях принятя можна довідати ся в канцеляриї Видїлу повітового.

— **Студена сегорічна весна і холодне літо,** на яке заносить ся, поясняє ся тим, що з півночи надпливає множество ледових гір, котрі остуджують воздух над Атлянтийским океаном і так ширять студінь по Европі. Гори ті не перестали ще й тепер надпливати і тому можна припускати, що й сегорічне літо буде холодне. З Льондону доносять: Кілька пароплавів перевозових, які прибули тут із Сполучених Держав, привезли вість, що на 300 до 400 миль на полудне від місця, в котрім затонув „Тітаник" видко було величезні ледові гори, отже і комунікация представляєсь і на дальше неменше небезпечною. З полудневої Америки знов наспіла вість, що там від чотирох днів падуть дуже обильні сніги. Всі полученя з републикою Чілє суть ушкоджені. В декотрих сторонах сніг лежить верствою на 10 метрів грубою. В снігу застрягло 6 поїздів. Де саме то стало ся, телеграми не подають.

— **Самоубийства.** На шляху зелізничім коло Клепарова кинув ся оногди під надходя-

---

знову кульочку з таким самим спокоєм, як і першу, та сховав до кишені.

Тота нечувана байдужність Анґлійця вже трохи подразнила Бельґійця і він не надумуючись довго, скрутив ще третю кульочку і знов кинув нею в Анґлійця. Сим разом поцілив єго в чоло. Послугачі реставрацийні, що з боку на то дивили ся, тішили ся потайком з тих збитків і мало таки на весь голос не зареготали ся.

Сер Альфред Дензон, не відозвавшись ані словом, взяв знову кульочку, що впала перед него на стіл, і сховав до кишені.

По обіді вийшли оба приятелі на терасу перед готелем, щоби там закурити собі циґара. Ледви що посідали собі на лавку, як вже й Анґлієць приступив до них, а відозвавшись плавно по французки, попросив Павла Відока на коротку розмову.

— Не потребую вам, пане, довго і широко того доказувати — говорив Анґлієць — що ви мене перед тим грубо обидили. Маю длятого право зажадати від вас сатисфакциї, котрої менї яко чоловік чести не відкажете.

— Певно, що не відкажу — відповів Відок і поклонив ся чемно, — стою вам зовсім до услуг.

— Добре. Отже завтра рано о пятій годинї. Близші услівя установлять наші секунданти. Прийміть моє поважане, мій пане!

Він поклонив ся поважно і відійшов. Приятелів, що лишили ся тепер самі, взяв страх. Они того не сподївали ся, щоби з такої дурнички аж до того прийшло; але не було вже виходу.

Точно о назначеній годині зійшли ся оба борці на означенім місци. Відчислено кроки, оглянено добре пістолети а відтак і понабивано їх.

Заким ще секунданти дали знак, приступив сер Альфред Дензон до Павла Відока, виймив з кишені малу кульочку з хлїба і показуючи єї Відокови, сказав остро: А не забудьте, що ви поцілили мене нею ось тут.

Він пустив кульку на землю і показав на своє праве рамя і відтак вернув на своє місце. В найблизшій хвили роздали ся два вистріли. Відок захитав ся — куля пробила єму праве рамя.

Рана не загрожувала єго житю, але всетаки була досить тяжка і минуло пів цілих чотири неділї, заким Відок міг рушити рукою. Сер Альфред Дензон звідував ся що дня, як він ся має, а коли довідав ся, що єго противник зовсім подужав, зайшов до него.

— Звиніть, мій пане — відозвав ся він до молодого мужчини — тепер, коли ваша рука вже вигоїла ся, то чей позволите на то, що зверну вашу увагу, що ви не дали ще менї повної сатисфакциї. Я чекав терпеливо, аж ви подужаєте а тепер хочу доходити дальше свого права і взиваю вас продовжати наш двобій.

— Я готов вам служити! — відповів Відок на око ніби зовсім спокійний, але в глубині душі дуже обурений на то, що той Анґлієць такий мстивий.

На другий день рано відбув ся знову двобій під такими самими услівями, що й перший.

Заким станули до бою сер Альфред Дензон виймив знову кульочку хліба з кишені а показуючи єї свому противникови сказав до него: Не забудьте, що ви поцілили мене ось тут нею. — При тім показав він на своє ліве плече.

Відтак роздали ся вистріли. Над головою Анґлійця впала з дерева галузка відорвана кулею з пістолета Павла Відока, підчас коли молодий Бельґієць з простріленим лївим плечем повалив ся без памяти на землю.

Відокови обвязали рану, а коли він опісля набрав вже був трохи сили, відвезли єго до міста Ґент до єго відданої сестри, котра дуже щиро єго доглядала, доки аж зовсім не подужав. Розуміє ся, що сестрі не сказали правдивої причини постріленя; сказали їй, що стало ся в наслїдок якоїсь нещасливої пригоди.

Павло Відок лежав довго в горячці; але єго сильна натура таки перемогла і до двох місяців він вже на стілько був подужав, що небезпечність зовсім проминула. Що правда, він лиш поволи приходив до сил, але що в гостині у свого стрийка перебувала братаниця єго шваґра, красавичка, яких мало і що дня сиділа коло него, то час минав єму як в снї. Аннетка уміла так миленько щебетати, так єго доглядала, така була для него добра, що небавком опанувала єго серце. Але він не мав відваги визнати їй свою любов. Аж коли она стала о тім говорити, що хоче вертати до дому, висказав він їй свої чувства і почув ся дуже щасливим, коли довідав ся, що й она єго любить.

Отже постановлено, що весїлє має відбути ся як найскорше, бо Павло Відок хотів зъертати до Брукселї і там отворити свою адвокатску канцелярию.

Аж одного дня сказала сестра до него: Я зовсім забула щось тобі сказати. Від коли ти у нас, то все приходив якийсь панок і звідував ся як ти ся маєш, але коли я просила єго до комнати, то він не хотів зайти.

— А тож що за панок? — спитав Павло, котрого опанувало якесь недобре прочутє. — Чи може не якийсь сер Альфред Дензон?

— Таки дійстно він так називає ся — потвердила сестра. — То ви якісь собі знакомі?

— Я бачив єго нераз в Ніцци — сказав на то Павло виминаючо. — Мушу конче з ним поговорити. Лікар позволив менї завтра вийти, отже першу візиту зроблю сер Альфредови Дензонови.

(Дальше буде).

чий поїзд капраль 15 п. п., занятий при менажи, і згинув на місци. Причина самоубийства незвістна. — Иосифа Отто, молода женщина, літ 23, жінка войскового кравця, під впливом якоїсь розпуки, постановила відобрати собі житє і купила собі револьвер і оногди по полудни виміривши собі в голову, стрілила до себе. По вистрілі впала непритомна на землю. Коли надбіг єї чоловік і сусіди, побачили рану на правім виску і були певні, що бідна жінка смерть собі зробила. Завізваний лікар пояснив однак, що рана походить лиш від сліпого набою, котрого дим і ґази спалили до крови тіло, але рана не єсть небезпечна і не грозить смертию. Очевидно рушникар, що продавав револьвер, здогадав ся, о що розходить ся і замість острих набоїв продав їй сліпі.

— **Вступні іспити на І. рік женьскої семинариї учительскої** в Бережанах розпічнуть ся дня 20. червня с. р. Вимагає ся: 1) метрики уродженя на доказ укінченого 15-го року житя; 2) послідного сьвідоцтва шкільного; 3) сьвідоцтва моральности на случай перерви в науках; 4) сьвідоцтва здоровля виставленого лікарем повітовим.

Подання о припущенє до іспиту треба вносити на руки дирекциї заведеня, найпізнійше до дня 15 червня с. р. — На рік II. і III. не приймає дирекция ніякої чужої учениці а то задля браку місця.

Учениці, котрі хотіли би знайти поміщенє в самім інтернаті, мають то зазначити в своїм поданю і долучити з'обовязанє родичів взглядно опікунів, що будуть оплачувати за них по 35 кор. місячно.

— **Засипаний ґрисом.** В селі Кунашові коло Борщівця, рогатиньского повіта стала ся така пригода. Занятий в тамошнім млині 21-літний робітник нараз десь щез без сліду. По довгій шуканині знайшли єго засипаного ґрисом. Показало ся, що змучений паробчак поклав ся спати при споді величезної купи ґрису. Нараз ґрис усунув ся і засипав зовсім спячого так, що він в сні удушив ся.

Господарство, промисл і торговля.

Вистава домашного промислу.

Українські товариства в Коломиї під проводом місцевих філій „Сільского Господаря" і „Просьвіти" рішились уладити в Коломиї виставу рідного домашного промислу. Ви тава ся, що відбуде ся в другій половині липня (від 16 до 25 липня) с. р., має на меті зложити по можности повний образ нашої славної Гуцульщини.

В цїли належитого плянового обісланя вистави подає комітет до загальної відомости отсї замітки:

Виставці, що задумують взяти участь в нашій виставі, мають вже нині подумати про предмети, які мають на виставу прислати, отже вже від теперішної хвилі приготовляти все що треба, та нас в час (по можности як найскорше) повідомити, які предмети і в якій скількости (але напевно) нам будуть надіслані.

З огляду на се, що вистава, як висше зазначено, має відбути ся вже в половині липня с. р., тому виставці повинні найдальше до 20 червня с. р. зголосити ся, що у виставі возьмуть участь з такими предметами та найдальше до дня 1 липня с. р. нам заповіджені предмети прислати. Пізнійші зголошеня і присилки не будуть узгляднені.

Виставці, котрі наміряють надіслані на виставу предмети продати, мають подати се до відома виставового Комітету згл. до відома проф. Теод. Примака (ул. Україньска ч. 39 в Коломиї) ще перед отворенєм вистави і заразом подати виразно ціну тих предметів. Предмети, продані в часї вистави, будуть могли відобрати набувці доперва після дня 30 липня 1912 р.

Оцїночна Комисия видавати буде по скінченю вистави медалї, листи признаня і ріжного рода премії.

Комітет просить, щоби наші громадяни, котрі мають збірки чи збірки оригінальних, а цікавих виробів з рідного промислу домашного, зволили ті збірки прислати, а за те виставовий комітет з'обовязує ся відіслати їх збірки оплатно і за реверсом неушкоджені.

Подрібних пояснень в справі вистави уділяє канцелярия д-ра Івана Ганкевича, адвоката в Коломиї, ул. Крашевского ч. 11.

В склад комітету вистави входять: др. *Зенон Левицкий*, як президент вистави, др. *Іван Ганкевич*, як голова екзекутиви, проф. *Теодор Примак*, як технїчний директор, ц. к. р. с. *Ів. Чернявский*, касиєр, інжинїр *Р. Дудиньский*, секретар.

— **В Синяві нижній**, скільского повіта, відбуло ся дня 26 мая с. р. віче господарске під проводом о. сов. І. Щуровского. Реферував Вп. проф. Творидло в спосіб вельми інтересний, почім вписало ся в члени тов. „Кр. Сільский Госп." поверх 40 членів. Засновано 2 кружки для Стинави вижної і нижної. — На сїм вічу був присутний посол радник Лев Левицкий, много гостий з обох Стинав, Синев. нижнього. — По вічу економічнім слідував посольский звіт радника посла Льва Левицкого.

Телеґрами.

Відень 5 червня. Палата послів радить нині дальше над праґматикою службовою. Комісия буджетова відбула нині рано засїданє. Промавляв пос. Кость Левицкий. Бесідник не скінчив своєї бесіди і буде на пополудневім засїданю говорити дальше.

Будапешт 5 червня. Пороблено всякі заряджения для удержаня порядку і спокою близь парляменту. О год. пів до 10 прибули до будинку посли опозицийні а з ними також і посли видалені з вчерашного засїданя. На чолї опозицийних послів поступали Юшт і Апоній. Зараз по 10 год. Тіса отворив засїданє серед великої бучі опозициї. Президент Тіса придивляв ся спокійно тому і робив записки, відтак перервав засїданє. Також підчас павзи тревала буча дальше. Тимчасом появив ся надінспектор поліциї Павлік з віддїлом поліциї. Опозиция приняла єго бурливими окликами.

Цїна збіжа у Львові.

дня 31-го мая:

Цїна в коронах за 50 кільо у Львові.

Пшениця	10·—	до	10 50
Жито	9·—	„	9·50
Овес	8·90	„	9·30
Ячмінь пашний	8·50	„	8·70
Ячмінь броварний	9·—	„	9 50
Ріпак	—·—	„	—.—
Льнянка	—·—	„	—·—
Горох до вареня	10·—	„	14·—
Вика	10·—	„	10 50
Бобик	8·50	„	9 —
Гречка	—·—	„	—·—
Кукурудза нова	—·—	„	—·—
Хміль за 50 кільо	300·—	„	320 —
Конюшина червона	65·—	„	80 —
Конюшина біла	100 —	„	140 —
Конюшина шведска	80 —	„	100 -
Тимотка	45 —	„	65·—

Надіслане.

— **Домашна кухня.** (Як варити і печи?) Зладила Леонтина Лучаківска. Львів 1910. Накладом Миколи Заячківского. З друкарні Івана Айхельберґера, Львів, Ринок ч. 10. — Цїна одного примірника 1 К 50 с.

Рух поїздів зелїзничих

обовязуючий з днем 1 мая 1912 р. після часу середно-европейского.

Замітка. Поїзди поспішні означені **грубим** друком. Години нічні від 6·00 вечером до 5·59 рано означені підчеркненем чисел мінутових.

Відходять зі Львова

з головного двірця:

До Кракова: **12**·35, 3·40, **8**·22, 8·35, **2**·05 §), **2**·45, 3·45 *) 5·46 †), 6·05, **7**·00, 7·30, 11·10.
*) до Ряшева. §) від 15/5 до 30/9 включно що дня. †) до Мшани.

До Підволочиск: 6·10, 10·35, §**2**·16, **2**·27, 2·50†), 8·40, 11·13.
†) до Красного. §) від 15/5 до 30/9 включно що дня.

До Черновець: **2**·50, 6·10, **9**·15, 9·37, **2**·25, 3·05*), 6·28 †), 7·58▪), 11·00.
*) до Станиславова. †) до Коломиї. ▪) до Ходорова кождого попередного дня перед неділею і сьвятом.

До Стрия: 6·00, 7·30, 10·02 §), 1·45, 6·50, 11·25.
§) Від 16/6 до 8/9 включно лише в неділю і рим. кат. сьвята.

До Самбора: 6·58, 9·05, 3·50, 10·56.

До Сокаля: 7·35, 2·21, 8·00, 11·35 *)
*) до Рави рускої (лише в неділї).

До Яворова: 8·40, 5·45.

До Підгаєць: 5·55, 4·53.

До Стоянова: 7·55, 5·20.

з двірця „Львів-Підзамче":

До Підволочиск: 6·25, 10·55, **2**·29 *) **2**·42, 3·07 †), 9·01, 11·30.
†) до Красного. *) від 15/5 до 30/9 включно щодня.

До Підгаєць: 6·09, 1·21 *), 5·15, 10·40 §).
*) лише до Винник. §) до Винник лише в суботу і неділю.

До Стоянова: 8·12, 5·38.

з двірця „Львів-Личаків":

До Підгаєць: 6·28, 1·40 *), 5·36, 10·59 §).
*) лише до Винник. §) до Винник лише в суботу і неділю.

Приходять до Львова

на головний дворець:

З Кракова **2**·22, 5·45, 7·25, **8**·50, 10·05, 1·10*), **1**·30, **2**·00§), 5·40, 7·25†), **8**·25, 9·50
*) з Тарнова, §) від 15/5 до 30/9 включно щодня, †) з Мшани 15/5 до 30/9 включно щодня.

З Підволочиск: 7·20, 11·30, **1**·50§), **2**·15, 5·30, 10·30, 10·48†)
†) з Красного, §) від 15/5 до 30/9 включно щодня.

З Черновець: **12**·05, 5·15§), 5·45†), 7·40, 10·25*), **1**·55, 5·52, **6**·26, 9·34
*) зі Станиславова, †) з Коломиї, §) з Ходорова кождого слїдуючого дня по неділи і сьвяті.

Зі Стрия: 7·28, 11·40, 4·25, 6·45, 10·19§, 11·00
§) від 16/6 до 8/9 включно лише в неділї і рим.-кат. сьвята.

З Самбора: 7·50, 9·55, 2·10, 8·30

Зі Сокаля: 7·10, 1·25, 7·57

З Яворова: 8·12, 4·20

З Підгаєць: 11·10, 10·20

Зі Стоянова: 10·01, 6·30

на дворець „Львів-Підзамче":

З Підволочись: 7·01, 11·11, **1**·36*), **2**·00, 5·10, 10·12, 10·31†)
†) з Красного, *) від 15/5 до 30/9 включно щодня.

З Підгаєць: 7·26*), 10·49, 6·29*), 10·01, 12·00§)
*) з Винник, §) з Винник лише в суботу і неділю.

Зі Стоянова: 9·42, 6·11

на дворець „Львів-Личаків":

З Підгаєць: 7·08*), 10·31, 6·11*), 9·41, 11·43§)
*) з Винник, §) з Винник в суботу і нед.

За редакцию відповідає: АДАМ КРЕХОВЕЦКИЙ.

ОГОЛОШЕНЯ.

Дуже важне

для терплячих на пропуклину.

М. Фрайліх

Львів, ул. Городецка 35

специяліст патентованих бандажів, видав нову ілюстровану брошуру під титулом: „Пропуклина і результати нововинайдених бандажів" і на бажане кождому висилае gratis i franco.

Молодий купець

до канцеляриї фабрики машин А. Т. в північних Чехах, потрібний зараз. Услівя: християнин, здібний стенограф, знане писаня на машині, точне знане німецкої, польскої і рускої мови в слові і письмі. Зголошеня в трех языках з фотографією і поданем високости платнї, треба слати під шифрами **А. В. 505** до бюра оголошень **Соколовского, Львів, пасаж Гавсмана.**

Містове Бюро зелїзниць державних

у Львові, пасаж Гавсмана 9

продае білєти на всі зелїзниці в краю і за границею.

Головна

Аґенция дневників і оголошень

у Львові

Пасаж Гавсмана число 9.

приймае

пренумерату на всі дневники

краеві і заграничні

по цінах оригінальних.

Ст. Соколовского

Головне бюро дневників

і оголошень

у Львові пасаж Гавсман ч. 9

приймае пренумерату і оголошеня до всїх дневників краевих і заграничних.

До „Народної Часописи" і „Ґазети Львівскої" може принимати оголошеня виключно лиш ся аґенция.

З друкарні В. Лозиньского, (під зарядом І. Нехопада) у Львові. Телефона ч. 527.